

ชี้การศึกษาไทยกดดัน "ชีวอำนาจ" เด็ก

นำเสนอเมื่อ : 5 มี.ค. 2561

"สมพงษ์" เผยสังคมไทยเหลื่อมล้ำอันดับ 3 ของโลก ชี้ความเหลื่อมล้ำเป็นวาทกรรมทุ-
กรัฐบาลต้องเร่งแก้ปัญหาแต่ในทางปฏิบัติไม่เกิดขึ้นจริง แนะนำสังคม ระบบการศึกษาเลิกกดดันชีวอำนาจเด็ก
ล้นไม่ลดความเหลื่อมล้ำ ปฏิรูปการศึกษา- ไทยแลนด์ 4.0 ไม่มีทางเกิดขึ้น ขณะที่ ป่ามด ฝากรัฐ ปิดเทอม 3 เดือน
หาพื้นที่ให้เด็กยากจนมีกิจกรรมทำ พร้อมฝากพ่อแม่อย่าเปรียบเทียบกับลูก มูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยไทย
แจก 50%เด็กข้ามเพศถูกรังแก ขาดโอกาสเทียบ ขอครอบครัว สังคมเข้าใจยอมรับ

เมื่อวันที่ 28 ก.พ.ที่อาคารอิมแพคฟอรั่ม เมืองทองธานี สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้าง-
เสริมสุขภาพ(สสส.)จัดมหกรรมสร้างเสริมสุขภาพะเด็ก เยาวชนและครอบครัว "กวางทศวรรษ พัฒนาคอรอบครอบครัวอบอุ่น
สร้างคุณค่าคน และผลงานของเรา" โดยมี **ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ** ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนา
านเด็กและเยาวชน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวถึงความเหลื่อมล้ำทางสังคมไทย ว่า
ประเทศไทยเป็นประเทศทุนนิยมเบิกบาน การศึกษายังขาดคุณภาพ แต่ทุนนิยมกลับโตขึ้นเรื่อยๆ
มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การยอมรับระบบต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยมากยิ่งขึ้น

"เด็กทุกคนมีสิ่งที่ซ่อนเร้นในตัวเองคือ ชิวอำนาจ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ คิดนอกกรอบ คิดวิเคราะห์ มีเหตุผล
แต่สังคม ระบบการศึกษาของไทยกลับกดดันชีวอำนาจเหล่านั้น สอนให้เด็กต้องคิดตาม ยอมจำนน ดัดกรอบ
ยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นโดยขาดอิสระในการคิด ปัจจุบันเด็กไทยจึงถูกทำหมั้นเรื่องความคิด ซึ่งถาระบบการศึกษา

สังคม ฟูพื้นฐานให้เด็กได้ปฏิบัติเรียนรู้ เกิดวิพุลเมืองที่มีคุณภาพ รู้จักตั้งพลังชีวิตอำนาจด้านดีของตนเองออกมาใช้ และลดภาวะกดดันทับชีวิต สิ่งที่ทำให้เด็กไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร อย่างวาทกรรมวิชาการ ความยากจน ระบบการศึกษาค่านิยมอคติ ซึ่งภาวะกดดันเหล่านี้ทำให้เด็ก- มีความทับซ้อนหลายชั้น และการจะทำให้เด็กรู้จักใช้ชีวิตอำนาจด้านดี ต้องเริ่มจากเพิ่มพลังครอบครัว พยายามให้เด็กรู้จักตัวเอง มีความมั่นใจในตัวชีวิต สามารถวิเคราะห์ได้ ว่าตัวเองเป็นแบบนี้เกิดจากอะไร และอะไรที่ทำให้หลุดพ้นสิ่งต่างๆ ได้ ดังนั้น ชีวิตอำนาจอยู่ในเด็กแต่ละคน ถ้าสังคม ระบบการศึกษาดึงด้านดีออกมาได้ จะช่วยเด็กคิดเป็น คิดบวก อย่าให้เด็กคิดทำร้ายตัวเอง คิดแต่ปมด้อย และต้องรู้จักการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ใหญ่ต้องฟังเสียงเด็ก และไม่ยึดเยียด เป็นโคข และให้คำเสนอแนะแก่เด็ก"ศ.ดร.สมพงษ์ กล่าว

ทั้งนี้ ประเทศไทยไม่มีปรัชญาการศึกษาแต่เป็นประเทศที่ชอบการสอบมากๆ โดยจะเห็นได้จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ที่มีการจัดทดสอบตลอดเวลา ทำให้ระบบการวัดผลเป็นตัวครอบงำระบบการศึกษา เป็นการจัดกลุ่มคนในสังคม ไทยจึงเป็นประเทศที่มีเด็กออกกลางคันจากโรงเรียนค่อนข้างมาก ปีละประมาณ 2-3 แสนคน และการศึกษาเป็นอนุระบบของระบบทุนนิยมและการเมือง เป็นระบบที่ทำตามหน้าที่ในการป้อนคนเข้าสูระบบการตลาด ทำให้ไม่มีอำนาจในตัวเอง การศึกษาประเทศไทย จึงปฏิรูปไม่ได้สักครั้งและครั้งล่าสุดก็เช่นกันไม่สามารถปฏิรูปได้ สังคมไทยใน10 ปีข้างหน้า เด็กเกิดน้อยลง ด้อยคุณภาพและสังคมเสื่อม จะกลายเป็นเรื่องการใช้ความรุนแรง ปัญหาในเด็กจะมากขึ้น ถ้าสังคมและการศึกษาไม่มีแนวทางในการดึงชีวิตอำนาจทางบวกของเด็กให้เกิดขึ้นได้

ป้ามล หรือ นางทิดา ณ นคร ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ชาย) บ้านกาญจนาภิเษก กล่าวว่า ความเหลื่อมล้ำมีทุกแห่งในโลกนี้ แต่จะทำให้ลดลงได้นั้น ต้องเกิดจากการเข้าถึงโอกาสที่มาจาก การออกแบบที่ทำให้คนยากจนเข้าถึงโอกาสและการศึกษาเหล่านั้น ซึ่งตอนนี้ไม่มีรัฐบาลชุดไหนที่มองถึงปัญหาเด็ก ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นจริง โดยเฉพาะในช่วงปิดเทอม 3 เดือนกว่าๆ ของเด็ก ที่ไม่มีพื้นที่ให้เด็กยากจนได้มีกิจกรรมดีๆ หรือโอกาสดีๆ ได้ทำ ดังนั้น รัฐบาลควรลงทุนสร้างพื้นที่ กิจกรรมดีๆ ตอนรับเด็กในช่วงปิดเทอม และต้องมองเห็นเด็กยากจน หรือเด็กด้อยโอกาสรวมด้วย

"ชีวิตของคนเราไม่มีสูตร การเรียนหนังสืออย่างเดียว ไม่ได้คิดวิเคราะห์ การเหลียวมองสังคม การทำกิจกรรม จะทำให้เด็กรู้จักรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ และการเลี้ยงลูกไม่ใช่เพียงให้เขาไปให้การศึกษาดีเพียงอย่างเดียว ระบบการศึกษา สังคมต้องมีวิธีที่ทำให้เด็กสามารถนำไปใช้ชีวิตจริงได้ ต้องมีพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นพื้นที่กลางที่ต้องไม่เื้อข้อจำกัดความรู้เดิมเขามาสู่ความรู้ใหม่ นอกจากนั้น ระบบการศึกษาต้องมีเครื่องมือ มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับคนเปราะบางในสังคม ขณะที่ครอบครัว ต้องให้เด็กได้เรียนรู้ความล้มเหลวบ้าง อย่าให้เสพเฉพาะความสำเร็จ เพราะไม่เช่นนั้นเมื่อเขาล้มลงอาจจะรับมือไม่ไหว ที่สำคัญอย่าเปรียบเทียบกับเด็ก เนื่องจากทุกครั้งที่คุณแม่เปรียบเทียบกับคนอื่น เด็กจะไม่มีแรงกำลังขึ้นที่สูง แต่เด็กจะไหลลงสู่ที่ต่ำเสมอ" **นางทิดา** กล่าว

ด้าน นายรณภูมิ สามัคคีคารมย์ มูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยไทย กล่าวว่า จากการสำรวจของมูลนิธิตั้งแต่ปี 2551-2557 พบข้อมูลว่า 14 คน ถูกฆ่ากันด้วยเหตุแห่งเพศ เนื่องจากเกลียดเพราะเป็นกะเทย 50% ของเด็กที่ไม่ใช่เพศชายและเพศหญิง จะถูกรังแกด้วยเหตุแห่งเพศ และมีปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพราะเด็กแสวงหาอายุต่างๆ เพื่อทำให้ตัวเองเป็นผู้หญิง เช่น ทานยาคุมกำเนิดมากเกินไปจนเกิดอาการหลอน รวมถึงสิทธิต่างๆ ไม่ครอบคลุม เช่น สิทธิ 30 บาทรักษาทุกโรค และมีงานบางอย่างที่ไม่สามารถทำได้เพราะขาดการยอมรับ สังคมผลักให้ทำงานในบางอาชีพได้ และอัตราการฆ่าสารเสพติดเพิ่มขึ้นในกลุ่มเด็กข้ามเพศที่ไม่ได้รับการยอมรับ ดังนั้น ความเหลื่อมล้ำเกิดขึ้นในทุกเพศ จึงอยากให้ทุกคนมองเห็นรายละเอียด อย่าแสดงเจตจำนงว่าเพศไหนยอมรับไม่ยอมรับ โดยเฉพาะครอบครัวที่ต้องเข้าใจและยอมรับคนกลุ่มนี้ ลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและอย่ามองว่าเด็กกลุ่มนี้มีปัญหา

นางพัชรา พรสกุลไพศาล ผู้ประสานงานศูนย์แสงอรุณ ศูนย์บำบัดยาเสพติดโดยพระกิตติคุณ กล่าวว่า สังคมจะดีรอบเด็กกว่าอะไรควรทำและไม่ทำ ส่งผลให้เด็กบางคนเมื่อมีอิสระในการเลือกก็มักจะไม่ใช่ว่าเป็น อย่างตนเติบโตมาในครอบครัว อยู่ในระบบการศึกษาที่ดีมาตลอด ได้ทำงานดี และประสบความสำเร็จอายุยังน้อย แต่เมื่อใดมีโอกาสไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด กัญชา และเฮโรอีน โดยเฉพาะเฮโรอีน มองว่าตัวเองไม่ติด คบคุมได้ แต่กลายเป็นว่า 13ปี ติดเฮโรอีนอย่างหนักและทำลายระบบชีวิตทั้งระบบ ถูกจับในคดีหลักทรัพย์และปลอมแป-

ลงเอกสาร เพราะต้องการเงินไปซื้อยาเฮโรอีน ถูกออกจากงานโดยไม่สนใจความทุกข์ของคนในครอบครัว
กระทั่งโซ้ยมากเกินไปจนเริ่มหลอน และทำให้บ้านไฟไหม้ เริ่มยอมมองไปที่ครอบครัว ขอเลิกยา และสามารถทำได้
จนมาทำงานจิตอาสา ดูแลบำบัดผู้ป่วยยาเสพติด ซึ่งสิ่งที่ตนเองผ่านมาได้หมดนั้น
เกิดจากความเข้าใจและโอกาสจากครอบครัว รวมถึงสภาพแวดล้อม และสังคมรอบข้าง ดังนั้น
การจะแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมไทยได้นั้น ต้องมีการออกแบบพื้นที่ให้เด็กได้รู้จักการแก้ไข
รับมือกับปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงเด็กต้องมีพลังชีวิตอำนาจदानบวกของตนเองมาใช้